

det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) forledet Dag gjorde gældende her i Salen. Der var altsaa ingen Uoverensstemmelse mellem det sidst nævnte ærede Medlem og mig med Hensyn til det Spørgsmaal. Derimod skal jeg ikke nægte, at jeg har betegnet det som muligt, at en Del af Venstre kunde være tilbøjeligt til efter Valget at give en saakaldt Vedligeholdelsesbevilling til Fæstningen, men jeg betegnede bare dette som muligt, og det endogsaa som en svag Mulighed, videre kom jeg ikke. Om denne Mulighed skal blive til Virkelighed, derom ved jeg ikke noget, det har jeg ikke noget Mandat til at udtale mig om. Af det ærede Medlem fra Stege er der i Dag udtalt, at dersom Oppositionen — hvorved jeg selvfølgelig forstaar Forligets Modstandere — efter det forestaaende Valg ganske uden Hensyn til, om det var Flertal eller Mindretal her i Salen, gav en saadan Bevilling, endogsaa en tarvelig Vedligeholdelsesbevilling til Kjøbenhavns Befæstning, vilde det være at gøre de 25's Gerning fra den 1ste April om igen. Dette er naturligvis en Misforstaaelse, en Misforstaaelse, som kom til Orde Gang efter Gang; endogsaa her i Salen er den gentagne Gange kommet frem i de senere Dage. Den første Bevilling til Befæstningen er jaglig set væsentlig forskellig fra de senere Bevillinger, derom kan der ikke tvistes. Den Gang da de 25 i Foraaret gif med til at give de 50,000 Kr. til Fæstningen, skete der egentlig to Ting. Ved denne Bevillings Vedtagelse i Rigsdagen blev Befæstningen overført til at være Statssej og kom til at indtage en sideordnet Plads med andre Foretagender og Institutioner af lignende Art, som Staten ejer. Dette sker ikke oftere, det er en Akt, som kun skal foregaa en Gang, og det er det væsentlige, det, man fra Venstres Side nærmest maa pege paa, naar man skal anke over den Forandring, som skete med Fæstningen den 1ste April. Naar vi altsaa senere i en følgende Samling bevilge et mindre Beløb — dermed er ikke sagt, at vi gøre det, derom har jeg ikke nogen Fuldmagt til at udtale mig — men hvis vi gøre det, er det ganske simpelt en Vedligeholdelsesbevilling og ikke andet. —

Der næst skal jeg vende mig til det ærede Medlem fra Nsjens (Bernsen) med et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem havde den Opfattelse, at naar ogsaa vi, Oppositionen i denne Sal, ville ind paa Reformen og fremtidig ville drive Reformpolitik, blev der ikke nogen væsentlig Forskel mellem os og den Gruppe, hvortil det ærede Medlem hørte. Det er sikkert en Misforstaaelse. Den Reformpolitik, som det ærede Medlem og hans Venner rimeligvis komme til at føre i alt Fald i den nærmeste Fremtid, bliver sikkert nok af den Art, at Oppositionen ikke kan gaa sammen med de Herrer. Stillingen er jo simpelt hen den, at det Parti, som nu staar sammen med Regeringen, bestaar af det gamle Højre med 31 Mand, medens derimod de Herrer ikke ere mere end 24 Mand i alt. Der hentes jo om, at det ærede Medlem fra Grenaa (Dinesen) — ja, jeg ved ikke, om det passer eller ikke — har meldt sig fra; men under alle Omstændigheder, selv om det ærede Medlem er med, er det saa, at det er det gamle Højre, som danner Flertallet i Partiet. Det bliver selvfølgelig det, som vil give Tønen an, og selv om ogsaa de 25 Herrer anstrenge sig for at faa virkelig demokratisk Reformen gennemførte — jeg kan tænke mig den Mulighed og er tilbøjelig til at tro, at i alt Fald nogle af dem endnu nære Duffer i saa Henseende — men selv om de anstrenge sig derfor, tror jeg ikke, at de ville formaa Højre til saa megen Hensynsfuldhed over for de Herrer, at de faa deres Duffer opfyldte. De Reformere, som blive Resultatet af Samarbejdet mellem de to Grupper, blive nærmest Reformere af samme Art som dem, vi fik i Samlingen 1890—91 og den følgende Samling 1891—92. (Hør!) Ja, hvorvidt de nu ere gode eller ikke gode, skal jeg ikke inblade mig paa at undersøge; jeg finder dem i hvert Fald ikke gode. Men naar vi altsaa fra Venstres Side ville deltage i et saadant Reformarbejde eller i det hele i et selvstændigt Arbejde, om man vil, paa Gennemførelsen af Reformen, saa er det i og for sig ikke noget nyt for Oppositionen i dette Ting. Et saadant Arbejde har man jo altid stillet højt i Oppositionen, men selvfølgelig kan Venstre i denne Sal ikke være med til at gennemføre andre